

چرا کودکان اوتیسم مستقیم به دیگران نگاه نمی کنند؟

اغلب افراد دارای اختلال اوتیسم از تماس چشمی با دیگران دوری می کنند و اگر قادر به صحبت باشند از سوزش چشم در چنین مواقعی شکایت می کنند. اطرافیان هم گمان می کنند که این رفتار به دلیل خجالتی یا متفاوت بودن آنها است. رواج چنین باورهایی در حالی است که اسکن های مغزی انجام شده از کودکان اوتیستیک نشان از یک واقعیت دیگر دارد. بر این اساس، تماس چشمی برای این گروه از جامعه استرس زا و ناراحت کننده است. در واقع همین تماس چشمی موجب تحریک عصب های مغزی فرد اوتیستیک می شود. به گفته سرپرست تیم تحقیقاتی "خلاف آنچه گمان می کنیم فقدان ارتباطات میان فردی در آنهایی که با اختلال اوتیسم زندگی می کنند به دلیل بی توجهی و عدم تمرکز آنها نیست. چنین رفتارهایی پاسخی است به قسمت هایی از مغز که در اثر ارتباط با دیگران بیش از اندازه تحریک و فعال می شوند. به عبارت دیگر، فرد اوتیستیک با دزدیدن نگاه خود از دیگران ناراحتی حاصل از فعالیت غیرمنتظره مغز را کاهش می دهد."

درست است که تماس چشمی فعالیتی بسیار ساده است که نوزادان از همان ابتدای تولد بدون دردسر و آموزش انجام می دهند؛ اما در میان افراد اوتیستیک قضیه شکل دیگر دارد. در واقع، حساسیت بیش از حد قسمت ساب کورتیکال مغز این گروه منجر به آن می شود که نگاه کردن به دیگران به فعالیتی آزار دهنده بدل شود.

منبع: بهداشت نیوز